

עפ"ג (באר שבע) 38071-08-24 - ולדימיר קורז'ביץ' נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

15 אוקטובר 2024
עפ"ג 38071-08-24 קורז'ביץ' (עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כבוד השופט הבכיר,
אליהו ביתן
כבוד השופט אהרון משניות
כבוד השופט יעקב דנינו

ולדימיר קורז'ביץ' (עציר)

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

נוכחים:

ב"כ המערער,

ב"כ המשיבה, עו"ד רחל אטיאס

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, ובעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, וקשירת קשר לפשע. ונקבע כי הוא הסתייע ברכב לעבור עבירה.

כתב האישום המתוקן שהמערער הודה בעובדותיו מתאר כי המערער קשר קשר עם אחר לבצע עסקאות סחר בסמים ללקוחות שונים ברחבי הארץ, כשהאחר היה מקבל הזמנות של סמים במכשיר הטלפון הנייד שלו ובהמשך היה מעביר את ההזמנות לביצוע לנאשם. באישום הראשון נטען שהאחר היה חבר בקבוצת טלגרם שמטרתה ביצוע עסקאות סחר בסמים, ובשלב מסוים פנתה אליו קצינת משטרה וביקשה לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20 גרם, והאחר השיב לה שיש לו 20 גרם רפואי ושהמחיר הוא ₪ 950, והם תיאמו ביניהם את זמן ומקום ביצוע העסקה, ובהמשך האחר עדכן את המערער בפרטי העסקה וביקש ממנו להגיע למקום ולבצע. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 19:30 המערער הגיע למקום ברכב, פגש בסוכן משטרתי סמוי, קיבל מהסוכן 1000 ₪ במזומן, ומסר לו 50 ₪ ושתי שקיות שהכילו 10 גרם קנביס כל אחת. מיד ובסמוך לכך הסוכן סימן לשוטרים שהיו במקום שהעסקה בוצעה והם הגיעו לרכב, ובתגובה המערער חטף את שקיות הסם מידי הסוכן והסתירן בתוך הרכב. ובאותו מעמד המערער החזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 30 גרם, ש-20 גרם מתוכם היו שקיות הסם שחטף מהסוכן, ו-5 יחידות סם מסוג ADB-BUTINACA, שהוא נגזרת של הסם אינדזול קרבוקסאמיד, וזאת לא לצריכתו העצמית ושלא כדין.

באישום השני נטען כי, ביום 8.11.23 פנה לאחר אדם בשם אורן, באמצעות קבוצה בטלגרם, וביקש לרכוש ממנו 10 גרם קנבוס בתמורה ל 400 ₪, ומסר לו את מספר הטלפון שלו. בהמשך, האחר פנה למערער, עדכן אותו בפרטי העסקה ומסר לו את מספר הטלפון של אורן לתיאום עסקת הסם. המערער יצר קשר עם אורן, ובהתאם לסיכום ביניהם נפגש עמו ומסר לו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10 גרם, תמורת סך של 400 ₪.

באישום השלישי נטען כי, ביום 8.11.23 פנה לאחר אדם בשם עומרי, באמצעות קבוצה בטלגרם, וביקש לרכוש ממנו 20 גרם קנבוס בתמורה ל 800 ₪, ומסר לו את מספר הטלפון שלו ואת כתובתו. בהמשך, האחר פנה למערער, עדכן אותו בפרטי העסקה ומסר לו את מספר הטלפון והכתובת של עומרי לתיאום עסקת הסם. בהמשך, נפגשו המערער ועומרי בביתו של עומרי במושב ניר עקיבא, והמערער מסר לעומרי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20 גרם, תמורת סך של 800 ₪.

באישום הרביעי נטען כי, האחר עדכן את המערער בפרטי עסקה ומסר לו מספר טלפון וכתובת של אדם בשם יבגני. וביום 8.11.23 החזיק המערער עם יבגני סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

התביעה עתרה למתחם עונש הנע בין 23 ל- 43 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על המערער עונש ברף הבינוני של המתחם, מאסרים על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה כי מתחם העונש נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל ויש למקם את העונש בתחתית המתחם.

בית המשפט עמד על חומרת עבירות הסמים; על הערכים המוגנים בהן; על מדיניות הענישה הנוהגת- תוך שהפנה לפסיקה; ועל נסיבות ביצוע העבירות. וקבע כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין 18 ל 36 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט ציין את עברו הפלילי של המערער, ומנגד את הודאת המערער. ובסופם של דברים הטיל על המערער 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, בין היתר בעבירה של הסתייעות ברכב לעבור עבירה לפי סעיף 43 בפקודת התעבורה; קנס בסך 15,000 ₪ או 95 ימי מאסר תחתיו, 12 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה שימנו מיום שחרורו, ו- 6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מסיום הפסילה בפועל.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוענת שהמתחם שנקבע על ידי בית המשפט חמור ביחס לענישה המקובלת במקרים

דומים; שהקנס שהוטל גבוה יתר על המידה בכלל ובפרט בהתחשב בעונש המאסר שהוטל; ושבת המשפט קמא שגה כשהטיל מאסר על תנאי בגין עבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, שלא קבוע לה עונש עצמאי. והיא עותרת לקצר את משך המאסר שהוטל על המערער, להקל בסכום הקנס שנקבע לו ולבטל את המאסר על תנאי בצד עבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע.

ב"כ התביעה הסכימה שלא היה מקום להטיל מאסר על תנאי על מעשה של הסתייעות ברכב לביצוע עבירה. וטענה כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל על המערער אינם גבוהים ואין מקום להתערב בהם.

עיינו בכל החומרים שהוצגו בפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לדחות את הערעור על רכיב המאסר ולקבל את הערעור על רכיבי המאסר על תנאי והקנס.

העבירות שהמערער ביצע נעברו מתוך תכנון מוקדם ובמסגרת פעילות מאורגנת, עקבית וסדורה של הספקת סם לפי דרישה ברחבי הארץ. המערער מילא תפקיד מרכזי באופרציית הסחר בסמים בה היה מעורב והוא זה ששינע את הסמים, תיאם את מסירתם עם הלקוחות השונים, מסר את הסמים וגבה את התשלום.

הרושם העולה מעובדות כתב האישום הוא שהמערער סחר בסמים כדרך עיסוק.

עבירת הסחר בסם מסוכן הינה מהחמורות שבעבירות הסמים. העונש הקבוע לצדה - 20 שנות מאסר, מדבר בעד עצמו.

השימוש באפליקציות האינטרנטיות מאפשר יצירת שוק שלם, בו סוחרי הסמים יכולים להציע את מרכולתם והלקוחות יכולים לבחור בין ההצעות ולהזמין את מבוקשם. והכל, תוך שמירה על האנונימיות של המעורבים, המקשה עד מאוד על תפיסתם והפללתם, ויצירת פאסדה של תקינות שאינה נגועה בניחוח ובתיוג הפלייליים הנלווים לעיסוק "הרגיל" בסמים.

שוק זה מגלגל סכומי עתק ומאפשר למי שמעוניין בכך להרוויח סכומים ניכרים בצורה קלה, כשהסיכון להיתפס ולשלם מחיר איננו גדול.

המצב מחייב תגובה נחרצת, המעבירה מסר ברור שסחר בסמים הוא מעשה פלילי הפסול מיסודו, ומי שיורשע בו יוטבע באות קלון של הרשעה בפלילים וייענש.

ואכן, בתי המשפט מטילים עונשי מאסר ממשיים על סחר בסמים בנסיבות הדומות לענייננו.

המערער בן 34. לחובתו הרשעות קודמות בעבירות מין, אלימות, רכוש וסמים. והוא ריצה עונשי מאסר

קודמים.

חומרת המעשים, ריבויים, נסיבותיהם, חלקו של המערער בביצוע העבירות, ונתונו של המערער, מצדיקים הטלת מאסר לתקופה משמעותית. עונש המאסר שהושת על מערער, גם אם הוא על הצד הגבוה, איננו חמור במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

אשר לקנס, הסחר בסמים נועד להפקת רווח כלכלי ובעבירות שהמניע להן הוא השאת רווח, קנס הוא רכיב עונשי מתבקש. מנגד, במסגרת הבניית שיקול הדעת השיפוטי, כאשר בית המשפט סבור שמתחם העונש ההולם כולל עונש קנס עליו לקבוע את מתחם הקנס ההולם בהתחשב בין היתר במצבו הכלכלי של הנאשם. וכאן, בית המשפט לא קבע מהו מתחם הקנס ההולם במקרה זה ולא נתן דעתו ליכולתו של המערער לעמוד בתשלום הקנס.

בהתחשב בפרטי המקרים ובתקופת המאסר שתוטל על המערער, החלטנו להקל בסכום הקנס שנקבע.

בית המשפט הטיל על המערער מאסר על תנאי על עבירה של הסתייעות ברכב לפי סעיף 43 בפקודת התעבורה.

לשוננו של סעיף 43 הינה כדלהלן -

"בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב שהורשע על עוון או על פשע שביצועם נתאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב או עקב השימוש ברכב שיש לו רשיון עליו, בית המשפט שהרשיעו, רשאי - בנוסף על כל עונש אחר - לפסול אותו מהחזיק רשיון כאמור, לצמיתות או לתקופה מסויימת."

כפי שניתן לראות אין המדובר בסעיף עבירה אלא בהוראה אחת מיני רבות הכלולות ב

פרק השישי בפקודת התעבורה שכותרתו "פסילת רשיון ואיסור שימוש ברכב", המציג אפשרויות שונות

הקשורות לפסילת רשיון נהיגה ואיסור שימוש ברכב.

כידוע, מאסר על תנאי הוא בגדר "עונש מאסר". ומקום שלא ניתן להטיל עונש מאסר לא ניתן להטיל גם מאסר על תנאי.

סופו של דבר, אנו דוחים את הערעור על רכיב המאסר בפועל. מעמידים את סכום הקנס של המערער על 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו. ומבטלים את המאסר על תנאי שהוטל על הסתייעות ברכב לצורך ביצוע עבירה. יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינן.

**ניתן והודע היום י"ג
תשרי תשפ"ה,
15/10/2024 במעמד
הנוכחים.**

אליהו ביתן, שופט בכיר   אהרון משניות, שופט   יעקב דנינו, שופט